

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

فوه مجریه
مرجع تصویب: هیات وزیران
شماره ویژه نامه: ۹۵۴

چهارشنبه، ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۶

سال هفتاد و سه شماره ۲۱۰۲۵

این نامه نحوه اجرای وظایف ناشی از الحاق به مقوله نامه کار دریایی - مصوب ۲۰۰۶ - (۱۳۸۴ هجری شمسی) در زمینه بازگرداندن دریانوردان به وطن

شماره ۱۹۰۱۶/ت/۵۳۲۸۸هـ

وزارت راه و شهرسازی - وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

هیات وزیران در جلسه ۱۷/۲/۱۳۹۶ به پیشنهاد شماره ۵۷۱۶۲/۱۰۰/۰۲ مورخ ۱۶/۱۰/۱۳۹۴ وزارت راه و شهرسازی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای مقرر (۲.۵) و استاندارد (۲.۵) مقاولهنامه کار دریایی - مصوب ۲۰۰۶ - (۱۳۸۴ هجری شمسی)، موضوع قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به مقاولهنامه کار دریایی مصوب سازمان بین‌المللی کار - مصوب ۱۳۸۹ - ، این نامه نحوه اجرای وظایف ناشی از الحاق به مقاولهنامه مذکور در زمینه بازگرداندن دریانوردان به وطن را به شرح زیر تصویب کرد:

ایننامه نحوه اجرای وظایف ناشی از الحاق به مقاولهنامه کار دریایی - مصوب ۲۰۰۶ - (۱۳۸۴ هجری شمسی) در زمینه بازگرداندن دریانوردان به وطن

ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - مقاولهنامه: مقاولهنامه کار دریایی - مصوب ۲۰۰۶ - (۱۳۸۴ هجری شمسی) سازمان بین‌المللی کار

ب - سازمان: سازمان بنادر و دریانوردی

پ - مالک کشتی: مالک کشتی موضوع جزء (د) بند (۱) ماده (۲) مقاولهنامه کار دریایی - مصوب ۲۰۰۶ - (۱۳۸۴ هجری شمسی)

ماده ۲- مالکان کشتی‌ها باید طبق مفاد مقوله‌نامه و مقررات این آیین‌نامه دریانوردان را بدون دریافت هرگونه وجهی به وطن‌شان بازگردانند. دریافت پیشپرداخت در بدو استخدام دریانوردان بابت هزینه بازگرداندن آنها به وطن یا جبران هزینه‌های مذکور از محل مطالبات آنها ممنوع است، مگر آن که دریانوردان مزبور طبق قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران یا پیمان جمعی مربوط در اجرای تعهدات و وظایف استخدامی خود مرتکب قصور و کوتاهی جدی شده باشند.

تبصره ۱- ارتکاب قصور و کوتاهی جدی، منافاتی با امکان بازگرداندن شدن دریانوردان مزبور به وطنشان به هزینه خود و از محل مطالبات آنها ناشی از کار در کشتی ندارد.

تبصره ۲- منظور از قصور و کوتاهی جدی، ارتکاب اعمالی در حکم تقصیر عمدی از قبیل جعل یا استفاده از گواهینامه‌های مهارت و شایستگی دریانوردی مجعول، ایجاد نزاع و درگیری در کشتی، ترک مکرر پست و غیبت غیرموجه است که می‌تواند باعث اختلال جدی در دریانوردی و ایمنی کشتی و سرنشینان آن شود.

ماده ۳- دریانوردان حق دارند بدون پرداخت وجه در موارد زیر به وطن خود بازگردانده شوند:

الف - درحالی که در محلی غیر از وطن هستند، مدت قرارداد استخدامی آنها پایان یابد.

ب - در مواردی که مالک به قرارداد استخدامی دریانوردان خاتمه می‌دهد.

پ - در مواردی که دریانورد بنا به علل موجه قبل از انقضای مدت به قرارداد استخدامی خود خاتمه می‌دهد.

ت - صرفنظر از مدت قرارداد، پس از مدت (۱۰) ماه کار مستمر در کشتی. تعیین سقف زمانی بیش از مدت مزبور یا مشروط کردن حق استفاده از بازگشت به وطن با وجود (۱۰) ماه کار در کشتی، ممنوع و بلااثر است.

ث - در مواردی که دریانورد پس از شروع اجرای قرارداد دیگر قادر به انجام وظایف استخدامی خود طبق قرارداد نیست و یا به سبب شرایط و اوضاع و احوال خاص از قبیل موارد زیر عرفاً قادر به ادامه انجام وظایف مزبور نمی‌باشد:

۱- بروز بیماری یا ایجاد مصدومیت یا دیگر مشکلات پزشکی مشابه که مستلزم بازگشت دریانورد به وطن است، به شرط آن که دریانورد از نظر پزشکی آمادگی انجام چنین سفری را داشته باشد.

۲- به گل نشستن کشتی مربوط.

۳- مالک کشتی به عللی از قبیل ورشکستگی، فروش کشتی یا تغییر محل ثبت و تابعیت کشتی، دیگر به عنوان کارفرما قادر به ایفای تعهدات قراردادی یا قانونی خود در قبال دریانورد نباشد.

۴- در صورتی که کشتی عازم منطقه جنگی شده و دریانورد راضی به عزیمت به منطقه مزبور و ادامه خدمت در کشتی در شرایط فوق نباشد.

ماده ۴- مالکان کشتی‌های ایرانی مشمول مقاولهنامه مکلفند برای اطمینان از اجرای تعهد و مسئولیت بازگرداندن دریانوردان شاغل در کشتی‌های مزبور به وطن طبق قرارداد کار مربوط و شرایط پیش‌بینی شده در استاندارد (۲.۵) الف) مقاوله‌نامه و اصلاحیه‌های لازم‌الاجرای استاندارد یادشده، پوشش بیمه‌ای لازم را تدارک نمایند. برای انجام تعهد مزبور، ارائه گواهینامه پوشش بیمه‌ای صادر شده از سوی انجمن‌های بین‌المللی بیمه متقابل (حمایت و غرامت) یا بیمه‌نامه‌های معتبر صادر شده توسط مؤسسات بیمه‌ای دارای مجوز فعالیت بیمه‌گری از سوی مرکزی جمهوری اسلامی ایران حاکی از تأمین پوشش بیمه‌ای لازم طبق شرایط این

آیین‌نامه ضروری است. سازمان می‌تواند از خروج کشتی‌های ایرانی مشمول که قادر به ارایه اسناد و گواهی‌نامه‌های معتبر مزبور نیستند، از بنادر کشور جلوگیری نماید.

ماده ۵ - در صورت خودداری یا ناتوانی مالک کشتی از انجام اقدامات لازم و پرداخت هزینه‌های مربوط به بازگرداندن دریانوردان شاغل در کشتی‌های ایرانی بنا به جهاتی از قبیل ورشکستگی، فروش کشتی و تغییر کشور ثبت کشتی، سفارت یا کنسولگری مربوط ایران در محل با تأیید سازمان، مقدمات بازگشت به وطن دریانوردان را فراهم خواهد نمود.

تبصره ۱- در صورت نبود سفارت یا کنسولگری ایران در محل، نزدیکترین سفارت یا کنسولگری ایران واقع در نزدیکترین مکان به محل وقوع دریانوردان چنین وظیفه‌ای را برعهده خواهد داشت.

تبصره ۲- مسئولیت بازپرداخت هزینه‌های انجام شده در اجرای این ماده برعهده مالک کشتی مربوط است و سازمان موظف به پیگیری بازپرداخت هزینه‌های مذکور است. تا زمانی که در مورد بازپرداخت هزینه‌های مزبور اقدام نشده، کشتی یا کشتی‌های مالک مربوط قابل توقیف است.

ماده ۶ - در مواردی که امکان بازگشت به وطن دریانوردان ایرانی شاغل در کشتی‌های خارجی طبق شرایط مذکور در مقاوله‌نامه توسط مالک کشتی وجود نداشته باشد و مقام صلاحیتدار کشور صاحب پرچم کشتی مربوط نیز در این مورد اقدام ننماید، سفارت یا کنسولگری مربوط ایران در محل می‌تواند به نمایندگی از دولت جمهوری اسلامی ایران نسبت به فراهم کردن مقدمات بازگشت به وطن دریانوردان مزبور اقدام و هزینه مربوط را از کشور عضو مقاوله‌نامه که کشتی‌های مزبور پرچم آن را حمل می‌کنند، مطالبه نماید.

ماده ۷- چنانچه دریانوردان خارجی شاغل در کشتی‌های ایرانی واقع در بنادر ایران طبق مقررات مقاوله‌نامه و این آیین‌نامه استحقاق بازگرداندن شدن به وطن را داشته باشند و مالک کشتی مربوط از انجام اقدام لازم در این زمینه ناتوان یا از آن خودداری کرده باشد، سازمان نسبت به بازگرداندن دریانوردان خارجی مزبور به وطن اقدام و هزینه‌های مربوط را از مالک کشتی و یا حسب مورد از سایر اشخاص مسئول مطالبه و استیفا خواهد نمود.

تبصره ۱- در صورت عدم امکان یا تأخیر در بازگشت به وطن دریانورد خارجی واقع در بنادر ایران به سبب کوتاهی یا ناتوانی مالک کشتی خارجی مربوط، سازمان باید ضمن هماهنگی با وزارت امور خارجه، حسب مورد کنسولگری یا نمایندگی محلی کشور صاحب پرچم کشور متبوع یا محل اقامت دریانورد را از مراتب یادشده مطلع نماید و از آنها درخواست اقدام مقتضی به عمل آورد.

تبصره ۲- تا زمانی که ترتیبات و مقدمات بازگشت به وطن یک دریانورد خارجی واقع در بنادر ایران به طور کامل فراهم نشده و نیز در مواردی که تأخیری در انجام مقدمات فوق ایجاد شده باشد، سازمان باید در حد متعارف با دریانوردان مزبور مساعدت نماید.

ماده ۸ - در اجرای وظایف مقرر در بند (۷) استاندارد (۵، ۲ الف) مقاوله‌نامه مینی بر تسهیل شرایط بازگشت به وطن دریانوردان شاغل در کشتی‌های واقع در بنادر، یا در حال عبور از آبهای سرزمینی یا داخلی ایران، همچنین جایجایی آنها در کشتی‌های مربوط، سازمان باید حسب مورد اقدامات لازم از قبیل اجازه خروج از کشتی و ورود به کشور و انجام تشریفات اداری در حد ضروری را به عمل آورد.

ماده ۹- هزینه‌های قابل پرداخت برای بازگرداندن دریانوردان به وطن شامل موارد زیر است:

الف - هزینه انجام سفر از زمان ترک کشتی تا مقصد تعیین شده طبق قرارداد کار یا پیمان جمعی مربوط و رسیدن به وطن.

ب - هزینه محل اسکان و غذای متعارف از زمان ترک کشتی تا زمان رسیدن به مقصد.

پ - هزینه حمل بار شخصی دریانورد تا مقصد به میزان حداکثر (۲۰) کیلوگرم.

ت - هزینه‌های درمانی ضروری برای آمادگی جهت سفر تا مقصد.

تبصره - مالکان کشتی‌ها برای بازگرداندن دریانوردان به وطن باید از وسایل مناسب و سریع که به طور معمول هواپیما محسوب می‌شود، استفاده کنند.

ماده ۱۰- چنانچه در قرارداد کار یا پیمان جمعی مربوط، به وطن دریانورد تصریح نشده باشد، حسب مورد یکی از مکان‌های زیر به انتخاب دریانورد وطن وی محسوب می‌شود:

الف - محل انعقاد قرارداد استخدامی یا اشتغال به کار دریانورد.

ب - کشور محل اقامت دریانورد.

تبصره ۱- مکان‌های مزبور باید شامل کشورهای باشد که دریانوردان با آن ارتباطی واقعی دارند.

تبصره ۲- تعیین وطن دریانورد در این آیین‌نامه به ترتیب مزبور، فقط از حیث مشخص شدن محل و مقصدی که دریانورد باید به آنجا بازگردانده شود، اعتبار دارد.

ماده ۱۱- مالکان کشتی‌های ایرانی مکلفند متن فارسی و انگلیسی این آیین‌نامه مطابق نمونه مورد تأیید سازمان را تهیه و در کشتی‌های مزبور به ترتیبی نگهداری نمایند که به آسانی در دسترس دریانوردان قرار داشته باشد.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری